

शुद्धिकौमुदी

पाठः ३ – ०६.०५.२०१७

रूपलिङ्गवचनादिदोषाः

रूपदोषाः

अक्षरत्यागः, विसर्गत्यागः, अन्त्यवर्ण निवेशः, अल्पप्राणमहाप्राणगताः दोषाः, रूपविषये भ्रमः इत्यादयः ।

अशुद्धम्

शुद्धम्

१. नन्तरम्

१. अनन्तरम्

'नन्तर'शब्दः संस्कृते नास्ति । न + अनन्तरम् । न अन्तरयोः समासे अनन्तरम् इति रूपम् ।

२. ग्यानम् / ज्ञानम्

२. ज्ञानम्

'ज्ञ'कारं केचन प्रादेशिकभाषाप्रभावतः 'ग्यः' इति ('ग्न' इति वा) उच्चारयन्ति । तथा उच्चारणं लेखनं वा दोषाय । ज् + ज् = ज्ञ । 'जजोर्ज्ञः' इति कौमुद्यां स्पष्टतया लिखितम् ।

रूपदोषाः

अशुद्धम्

३. संग्या

'संज्ञा' इत्यत्रापि 'ज्ञ'कारः एव उच्चारणीयः, लेखनीयः च । गकारयकारयोः योगेन 'ग्य' भवति । जकारजकारयोः योगेन 'ज्ञ' भवति । एवं, ग्य-ज्ञयोः स्पष्टः भेदः । गकारयकारयोगः एतस्मिन् शब्दे पूर्वस्मिन् शब्दे वा न इष्टः ।

४. कठिणम्

'कठिणम्' इत्यत्र यः णकारः (टवर्गपञ्चमः) श्रूयते, सः अस्थाने । क्वचित्, णकारः स्वाभाविकः भवति । यथा - अङ्गणम् । 'कठिण'पदे तादृशी स्थितिः अपि नास्ति । अतः, नकारः (तवर्गपञ्चमः) एव लेखनीयः । 'कठिनम्' इत्येव शुद्धम् ।

शुद्धम्

३. संज्ञा

४. कठिनम्

रूपदोषाः

अशुद्धम्

५. उट्टङ्गणम्

उट्टङ्गणम् इत्यत्रापि णकारः न निमित्तवशात् प्राप्तः, न वा स्वाभाविकः । अतः, णत्वम् अस्थाने । 'उट्टङ्गणम्' इति नकारयुक्तं (तवर्गपञ्चमयुक्तं) रूपम् एव लेखनीयम् ।

६. प्रकटणम्

'प्रकटणम्' इत्यत्रापि णत्वम् अस्थाने । तवर्गपञ्चमोपेतं रूपम् (प्रकटनम्) एव शुद्धम् । उपसर्गनिमित्तकस्य णत्वस्य अत्र न प्रसक्तिः । टकारव्यवधानमपि नास्ति । अतः, कथमपि न णत्वम् ।

शुद्धम्

५. उट्टङ्गनम्

६. प्रकटनम्

रूपदोषाः

अशुद्धम्

७. पुनह

'पुनर्' इति रेफान्तम् अव्ययम् । रेफस्य विसर्गः । हकारस्य न प्रसक्तिः कथमपि ।

८. मनम्

मनश्शब्दः सकारान्तः, न तु अकारान्तः । अतः, 'मनम्' इति रूपं प्रामादिकम् ।

९. दुखम्

'दुःखम्' इत्यत्र विसर्गः श्रूयते एव । 'दुर्' इति उपसर्गः । तस्य विसर्गः । विसर्गलोपस्तु नास्ति ।

शुद्धम्

७. पुनः

८. मनः

९. दुःखम्

रूपदोषाः

अशुद्धम्

१०. ब्रम्हा

वृद्धर्थकस्य 'बृहि'धातोः मनिन्-प्रत्यये 'ब्रह्मा' इति रूपम् । धातुगतः हकारः एव आदौ लेखनीयः, मकारश्च अनन्तरम् । मकारस्य पूर्वलेखनं दोषाय ।

११. आल्हादः

'आल्हादः' इत्यत्र यः 'ह्लादी'धातुः अस्ति, सः हकारादिः । अतः, हकारः एव आदौ लेखनीयः, न तु लकारः ।

१२. लक्ष्मी

'लक्ष्मीः' इति प्रथमैकवचनान्तः शब्दः । लक्ष्मीशब्दः न ङ्यन्तः । अतः, तस्य सुपो लोपः न । अतो विसर्गः श्रूयते एव ।

शुद्धम्

१०. ब्रह्मा

११. आह्लादः

१२. लक्ष्मीः

रूपदोषाः

अशुद्धम्

१३. श्री

'श्री'शब्दोऽपि न ङ्यन्तः, न तु क्विप्-प्रत्ययान्तः । अतः, तस्यापि प्रथमाविभक्त्यैकवचने न सुलोपः । अतः, 'श्रीः' इति विसर्गसहितं रूपम् एव शुद्धम् ।

१४. चञ्चू

अत्रापि सुलोपस्य न प्रसक्तिः । सकारः विसर्गः भवति ।

१५. रुग्वेदः/रिग्वेदः

ऋच्यन्ते स्तूयन्ते देवाः अनया (ऋच-स्तुतौ + क्विप्) इति ऋक् । ऋक् + वेदः = ऋग्वेदः । 'ऋक्'शब्दः स्वरादिः, न तु रेफादिः । अतः, स्वरादिः(ऋ) एव साधुः ।

शुद्धम्

१३. श्रीः

१४. चञ्चूः

१५. ऋग्वेदः

रूपदोषाः

अशुद्धम्

१६. रुषिः/रिषिः

ऋषिशब्दः गत्यर्थकात् 'ऋषो' धातुतः निष्पन्नः । ऋषति ज्ञानेन संसारपापम् इति ऋषिः । शब्दोऽयम् अपि स्वरादिः । प्रादेशिकभाषासु रेफादिः क्वचित् लिख्यते भ्रान्त्या ।

१७. वधू

ऊकारान्तत्वात् न सुपः लोपः । सकारस्य विसर्गः ।

१८. दधिः

नपुंसके सुप्-प्रत्ययस्य लोपः विहितः - "स्वमोर्नपुंसकात्" (पा.सू. ७.१.२३) इति सूत्रेण । अतः विसर्गः न श्रूयते ।

शुद्धम्

१६. ऋषिः

१७. वधूः

१८. दधि

रूपदोषाः

अशुद्धम्

१९. श्मश्रुः

अत्रापि सुपः लोपः एव (विसर्गलोपः) एव । अतः, 'श्मश्रु' इति विसर्गरहितं रूपम् एव साधु ।

२०. जानुः

नपुंसकत्वात् अत्रापि विसर्गस्य अश्रवणम् । 'जानु' इति विसर्गरहितं रूपं शुद्धम् ।

२१. स्यालः

'स्याल'शब्दः शादेः 'श्यैङ्'धातोः उत्पन्नः । अतः, 'स्यालः' इति शकारादिरूपम् एव युक्तम् । भगवद्गीतायां प्रयोगो यथा -

'मातुलाः श्वशुराः पौत्राः श्यालाः सम्बन्धिनस्तथा' इति ।

शुद्धम्

१९. श्मश्रु

२०. जानु

२१. श्यालः

रूपदोषाः

अशुद्धम्

२२. स्वशुरः

'श्वशुर' शब्दोऽपि शकारादिः, न सकारादिः । अतः, 'श्वशुरः' इत्येव शुद्धम् ।

२३. स्वश्रू/श्वश्रू

'श्वश्रू' शब्दोऽपि शकारादिः, ऊकारान्तस्त्रीलिङ्गः इत्यतः विसर्गस्य श्रवणं च । अतः, 'श्वश्रूः' इति शुद्धम् ।

२४. स्मशानम्

शवाः यत्र शेरते तत् श्मशानम् । तच्च शकारादिः । सकारादिः कुत्रापि न दृष्टचरः । अतः, 'श्मशानम्' इत्येव लेखनीयम् ।

शुद्धम्

२२. श्वशुरः

२३. श्वश्रूः

२४. श्मशानम्

रूपदोषाः

अशुद्धम्

२५. ह्रस्वः

'ह्रस्वः' इत्यत्र 'ह्रस'धातुः । सः रेफयुक्तः, न तु ऋकारयुक्तः । अतः, 'ह्रस्वः' इति ऋकारयुक्तस्य रूपस्य प्रयोगः तु भ्रान्त्या ।
रेफः एव प्रयोक्तव्यः ।

२६. बहुवीहिः

'बहुवीहिः' इत्येव शुद्धम् । 'शेषो बहुवीहिः' (पा.सू. २.२.२३) इति पाणिनिसूत्रे प्रयोगः । बहुवीहिः इति अज्ञातमूलः प्रयोगः ।

२७. प्रभोदनम्

'प्रबोधनम्' इत्यत्र बुधधातुः । तत्र बकारः अल्पप्राणः, न तु महाप्राणः । अतः, '(प्र)बोधनम्' इति रूपं शुद्धम् ।

शुद्धम्

२५. ह्रस्वः

२६. बहुवीहिः

२७. प्रबोधनम्

रूपदोषाः

अशुद्धम्

२८. अघादः

'अघादः' इत्यत्र 'गाधृ'धातुः । तत्र गकारः कवर्गतृतीयः । गकारस्य महाप्राणता तु भ्रान्त्या ।

२९. घर्जनम्

'घर्जनम्' इत्यत्र 'गर्ज'धातुः । तत्र गकारः अल्पप्राणः । व्याघ्रादीनां स्वभावः कठोरः भवतीति गर्जनशब्दे महाप्राणप्रयोगः एव वर्म इति तु बालिशः मन्यन्ते ।

३०. निश्वस्य

'निश्वस्य' इत्यत्र श्वसधातुः, निस् इति उपसर्गः च । श्वसधातौ आदौ शकारः अस्ति एव । 'निस्' इत्यत्र उपसर्गे यः सकारः तस्य लोपः तु नास्ति कथमपि । अतः, सः सकारः विसर्गरूपेण शकाररूपेण वा दृश्येत परिनिष्ठिते रूपे ।

शुद्धम्

२८. अगाधः

२९. गर्जनम्

३०. निःश्वस्य/निश्श्वस्य

रूपदोषाः

अशुद्धम्

३१. शत्रुप्रत्ययः

'शतृ'प्रत्ययः इत्यत्र प्रत्ययस्य नाम 'शतृ' इति, न तु 'शत्रु' इति । 'वैरी' इत्यस्य अर्थस्य बोधकं पदं 'शत्रुः' इति । भ्रान्तैः कदाचित् तयोः व्यामिश्रणं क्रियते ।

३२. नाण्यकम्

नाणकं नाम मुद्राङ्कितं वस्तु (Coin) । प्रयोगो यथा - 'एषा नाणकमोषिका.....' (मृच्छकटिके - १२३) । 'नाण्यक'शब्दस्तु कुत्रापि न प्रयुक्तपूर्वः ।

३३. कोट्याधिपतिः

कोटि + अधिपतिः = कोट्यधिपतिः । सन्ध्यनन्तरम् आकारस्य प्रवेशस्य न कापि प्रसक्तिः । 'आधिपतिः' इति तु पदं नास्ति । अतः, 'कोट्यधिपतिः' इत्येव साधु ।

शुद्धम्

३१. शतृप्रत्ययः

३२. नाणकम्

३३. कोट्यधिपतिः

रूपदोषाः

अशुद्धम्

३४. श्रुणोति/शृणोति

'श्रुणोति' इति शुद्धं रूपम् । यद्यपि धातुः 'श्रु' इति, तथापि 'श्रुवः श्रु च' (पा.सू. ३.१.७४) इति सूत्रेण 'श्रु' इति आदेशः स्यात् लडादिषु लकारेषु (शपि) । अतः, 'शृणोति' इति शुद्धम् ।

रेफयुक्तस्य रूपस्य प्रसक्तिः एव नास्ति इत्यतः रेफोकारयोः (श्रुणोति), रेफ-ऋकारयोः (शृणोति) वा लेखनम् अशुद्धम् ।

३५. शृतवान्

'श्रु' इति आदेशः तु शपि एव । शृतवान् इत्यत्र क्तवतुप्रत्यये शपः प्रसक्तिः नास्ति । अतः, 'श्रुतवान्' इति रूपं सिद्धम् ।

३६. शृणवन्

'शृणवन्' इत्यत्र शतृप्रत्ययप्रसङ्गे लटः एव शतृप्रत्ययः । अतः, तत्र शपः प्रसक्तिः नास्ति । तस्मात् 'श्रु' इत्यादेशः ।

शुद्धम्

३४. शृणोति

३५. श्रुतवान्

३६. शृणवन्

रूपदोषाः

अशुद्धम्

३७. श्रुत्वा

श्रुधातोः क्त्वाप्रत्यये 'श्रु' इति आदेशः न, शपः प्रसक्तेः अभावात् । अतः, 'श्रुत्वा' इति रूपं शुद्धम् ।

३८. ग्रह्णन्

ग्रहधातोः शतृप्रत्यये तस्य कित्त्वात् "ग्रहिज्या....." (पा.सू. ६.१.१६) इति सूत्रेण सम्प्रसारणम् । (तिङ्-शित्सार्वाधातुकम् - पा.सू. ३.४.११३ ; सार्वाधातुकमपित् १.२.४) सम्प्रसारणे च रेफस्य ऋकारः । तस्मात्, 'ग्रह्णन्' इति रूपम् । सम्प्रसारणसहितं (रेफयुक्तं) रूपम् असाधु ।

३९. गृहीतुम्

ग्रहधातोः तुमुनि न सम्प्रसारणं केनापि सूत्रेण । अतः, 'ग्रहीतुम्' इत्येव शुद्धम् ।

शुद्धम्

३७. श्रुत्वा

३८. गृह्णन्

३९. ग्रहीतुम्

रूपदोषाः

अशुद्धम्

४०. गृहीतव्यम्

तव्यति अपि ग्रहधातोः सम्प्रसारणं न । अतः, 'ग्रहीतव्यम्' इति रूपम् एव शुद्धम् ।

४१. ग्रहीतवान्

ग्रहधातोः क्तवतुप्रत्यये परे क्तवतुप्रत्ययस्य कित्त्वात् "ग्रहिज्या..." इति सूत्रेण सम्प्रसारणम् । सम्प्रसारणे रेफस्य ऋकारः । अतः, 'गृहीतवान्' इत्येव रूपं शुद्धम् ।

४२. गृहीष्यति

'ग्रहीष्यति' इत्यत्र न सम्प्रसारणं, कित्त्वस्य ङित्त्वस्य वा अभावात् । अतः, 'ग्रहीष्यति' इति रेफयुक्तं रूपम् एव शुद्धम् ।

शुद्धम्

४०. ग्रहीतव्यम्

४१. गृहीतवान्

४२. ग्रहीष्यति

रूपदोषाः

अशुद्धम्

४३. रुदति/रोदति

अश्रुविमोचनार्थकस्य 'रुद्'धातोः लटि प्रथमैकवचने इट् भवति - "रुदादिभ्यः सार्वधातुके" (पा.सू. ७.२.७६) इति सूत्रेण । तस्मात् 'रोदिति' इति रूपम् । इडभावसहितं रूपम् असाधु ।

४४. आपृच्छनम्

झीप्सार्थकस्य 'प्रच्छ'धातोः ल्युटि न सम्प्रसारणम् । अतः, (आ)प्रच्छनम् इति रूपम् एव शुद्धम् ।

४५. बद्धव्यम्

'बन्ध'धातुः नकारसहितः एव । तव्यति नकारलोपः न भवति । अतः, 'बन्धव्यम्' इति रूपम् एव शुद्धम् ।

शुद्धम्

४३. रोदिति

४४. आप्रच्छनम्

४५. बन्धव्यम्

रूपदोषाः

अशुद्धम्

४६. बद्धुम्

नकारसहितस्य 'बन्ध'धातोः तुमुनि नकारलोपः न । अतः, 'बन्धुम्' इत्येव शुद्धम् ।

४७. लिखिष्यति

'लेखिष्यति' इत्येव प्रयोक्तव्यम् । लिखधातोः लृटि "पुगन्तलघूपधस्य च" (पा.सू. ७.३.८६) इत्यनेन गुणः स्यात् एव लघूपधत्वात् ।

४८. मिलिष्यति

'मिल'धातोः लृटि लघूपधं निमित्तीकृत्य गुणः स्यादेव । तदा, 'मेलिष्यति' इति रूपम् ।

शुद्धम्

४६. बन्धुम्

४७. लेखिष्यति

४८. मेलिष्यति

रूपदोषाः

अशुद्धम्

शुद्धम्

४९. सुधामः

४९. सुदामा

कुचेलापरपर्यायः 'सुधाम'शब्दः नकारान्तः । दकारश्च अल्पप्राणः । नकारान्तत्वात् प्रथमैकवचने 'सुदामा' इति रूपम् । तत्र विसर्गस्य श्रवणं नास्ति । सुष्ठु ददाति इति (डु -दाञ् + मनिन्) सुदामा ।

५०. भानुमतिः

५०. भानुमती

भानवः अस्य सन्ति इति विग्रहे 'भानुमान्' इति पदं सिद्ध्यति । तस्य स्त्रीत्वविवक्षायां भानुमती इति रूपम् । "उगितश्च" (पा.सू. ४.१.३) इति सूत्रेण ङीप् । अतः ईकारान्तता ।

QUESTIONS/DOUBTS?

Email us @

sanskritfromhome@vyomalabs.in

For downloading course-materials, login @
www.sanskritfromhome.in

Subscribe to our youtube channel @
vyoma-sanskrita-pathasala

Buy our Samskrita-learning products @
www.digitalsanskritguru.com

Support our cause for Samskrita-Samskriti @
www.vyomalabs.in

© All the content in this presentation is the intellectual property of Vyoma Linguistic Labs Foundation.

All materials shared in our website are purely for the purpose of personal study.

Replication/reuse in any form without written permission from the organisation is prohibited.